

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 27 d'octubre del 2016.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i els magistrats M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data 5 de març del 2014 la representació processal del Sr. R.M.B. va formular demanda contra el Sr. J.L.H. i la companyia "M. S.A." sol·licitant que es dictés sentència condemnant solidàriament als demandats a honorar a la seva mandant la quantitat de 917,73.- euros, import dels danys causats a la seva motocicleta per l'actuació dels demandats, més els interessos legals guanyats per dita suma a comptar de la data en què fos contestada la demanda, condemnant també a la part defenent al pagament de les despeses processals causades, inclosos els honoraris d'advocat, procurador i perit si s'esqueia.

II.- La representació processal del Sr. J.L.H. i de la companyia "M. S.A." va contestar a la demanda el dia 8 d'abril del 2014, oposant-se a la mateixa i formulant demanda reconvençional sol·licitant que es dictés Sentència absolut

als defenents i alhora agents reconvençionals i condemnant al Sr. R.M.B. a abonar al Sr. J.L.H. l'import de 375,55.- euros, import dels danys que havia patit la motocicleta de la seva propietat, més els interessos generats des de la contesta a la demanda i imposant a l'agent el pagament de les totalitat de les costes processals.

III.- La Sentència dictada per l'Hble. Batlle en data 3 e novembre del 2015 va decidir:

“Estimar la demanda formulada per la representació processal del Sr. R.M.B. i condemnar solidàriament al Sr. J.L.H. i a la companyia M. a pagar a la part actora la quantitat de 917,73.- euros, juntament amb els interessos legals devengats des de la data de contesta a la demanda, a saber el dia 8 d'abril del 2014, així com les costes judicials ocasionades, les quals se cenyiran tanmateix a les taxes judicials.

Desestimar en tots els seus extrems la demanda presentada per la representació processal del Sr. J.L.H. i de la companyia M. i absoldre al Sr. R.M.B. de les pretensions que en ella s'hi contenien”.

IV.- Contra l'esmentada resolució formula recurs d'apel·lació la representació processal de la companyia d'assegurances “M. S.A.” i del Sr. J.L.H. i, en virtut dels arguments que exposen en les seves conclusions, demana que es condemni al Sr. J.L.H. al pagament de la reparació dels danys patits pel retrovisor de la motocicleta Honda matrícula xxxxx, propietat del Sr. R.M.B., en l'accident d'auto i al Sr. R.M.B. a fer-se càrrec al seu torn de la resta dels danys originats en aquell accident, o, subsidiàriament, establint la responsabilitat solidària al 50% entre els propietaris i conductors d'ambdues motocicletes, sense fer especial condemna en costes a cap de les parts, tant en la primera com en la segona instància.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI.

FONAMENTS DE DRET

I.- No és objecte de debat en les presents actuacions que el dia 8 d'agost del 2013 es va produir un sinistre al carrer de la Unió, enfront de l'Edifici Eland, a la Parròquia d'Andorra la Vella, en el que es van veure implicades la motocicleta marca Honda, model FJS 600 Silver Wing, amb matrícula andorrana xxxxx, propietat del Sr. R.M.B. i la motocicleta marca Honda, model Silver Wing 500, amb matrícula andorrana xxxxx, propietat i conduïda en aquells moments pel Sr. J.L.H. i assegurada prop de la companyia "M.", patint danys els dos vehicles, el primer per import de 917,73 euros i el segon per la suma de 375,55 euros.

No es discuteix tampoc que quan es va produir el sinistre la motocicleta propietat del Sr. R.M.B. es trobava estacionada al carrer de la Unió, mentre que la que conduïa el Sr. J.L.H. circulava per l'esmentada via, passant pel costat del vehicle propietat del Sr. R.M.B. quan aquest va caure a terra. No obstant, mentre el primer defensa que el segon es trobava avançant per la dreta als vehicles que es trobaven a la calçada i en el moment que va passar al costat de la motocicleta de la seva propietat va impactar amb el seu manillar contra el mirall retrovisor del vehicle que es trobava aparcad, tirant-lo a terra, el segon considera que, sense que hi hagués cap contacte previ entre els dos vehicles, la motocicleta propietat del Sr. R.M.B. va caure damunt de la que ell conduïa i posteriorment a terra, degut que el seu cavallet no estava ben posat, no suportant de manera segura el pes de la motocicleta, la qual es trobava estacionada en una pendent.

Aquesta divergència de criteris va portar al Sr. R.M.B. a formular la demanda que dóna origen al present procediment contra el Sr. Lasheras sol·licitant que el defenent fos condemnat a abonar-li els danys que havia patit i al Sr. J.L.H. a oposar-se a la mateixa i formular demanda reconvençional contra el Sr. R.M.B. reclamant que se'l condemnés a compensar-li els perjudicis que ell havia patit, controvèrsia que va ser resolta per la Sentència d'instància en el sentit d'estimar la demanda i desestimar la reconvençió.

II.- La representació processal del Sr. J.L.H. i de la companyia "M." s'oposa a aquesta decisió argumentant que, si bé accepta que el retrovisor de la seva moto va topar amb el retrovisor de la moto del Sr. R.M.B., el que no pot acceptar és que aquesta caigués a terra per aquest únic motiu, sinó que la caiguda sols va ser possible perquè el cavallet del vehicle estava mal col·locat i aparcat a un carrer amb pendent, de tal manera que un lleu contacte la podia fer caure, tal com va succeir. Per aquesta raó, entén que el sinistre es va produir per una concurrència de culpes, raó per la qual el Sr. J.L.H. s'ha de fer càrrec de compensar al Sr. R.M.B. pels danys que va patir el retrovisor de la seva motocicleta, que hauria estat l'únic perjudici que hauria patit si el seu vehicle hagués estat ben estabilitzat, i aquest ha d'assumir al seu torn la resta de danys originats en aquell accident, sense fer especial condemna en costes a cap de les parts, tant en primera com en segona instància.

III.- Per tal de donar resposta als arguments de la part recurrent, cal posar de relleu que, malgrat la seva representació processal ho negava a la instància, accepta en aquesta alçada que, tal com es dedueix del atestat elaborat per la Policia andorrana que va observar l'existència de vidres del mirall retrovisor del Sr. R.M.B. en el seient del vehicle del Sr. J.L.H. (folis 75 i 76)), el vehicle propietat del defenent va impactar amb el de l'agent, ja que en cas contrari no s'entén que hi hagués vidres del mirall retrovisor d'un vehicle al seient de l'altre.

Quedant doncs acreditat que va existir una topada entre les dues motocicletes, cal estimar una d'aquestes dues opcions, o bé l'impacte va ser prou fort per fer caure la moto de l'agent, o bé el fet que aquesta estigués mal estabilitzada va propiciar que un lleuger impacte la fes caure i aquesta Sala considera més versemblant la primera opció.

En efecte, ha quedat acreditat a les actuacions que el cavallet de la moto propietat del Sr. R.M.B. funcionava correctament, com es dedueix de les declaracions del Sr. M.M.M., mecànic del servei oficial de la marca Honda (foli 101 en relació al 66), que manifesta que la motocicleta propietat del Sr. R.M.B. no tenia cap problema amb el seu cavallet, com va comprovar personalment amb el perit i el client davant, declaracions que contradiuen el que afirmava

l'agent reconvençional i el perit de la companyia recurrent, que entenia que possiblement el cavallet estava avariament (foli 35). D'altra banda, el criteri del Sr. M.M.M. ve corroborat per l'informe efectuat pel Sr. M.L.L. a instàncies de la companyia "F." (foli 58) que va ratificar la seva pericial en data 30 de juliol del 2014 (foli 99) i que va examinar la moto junt amb el Sr. M.M.M.

IV.- Per últim, cal destacar que la possibilitat que la moto caigués com a conseqüència d'un lleuger impacte atès que el seu cavallet no estava ben col·locat, com defensa el recurrent, està orfe de tota prova i, com posa de relleu el perit Sr. M.L.L., si el cavallet "per alguna causa desconeguda, no hagués quedat en la seva posició correcta de seguretat, degut al considerable pes de la motocicleta (225 Kg.) aquesta cauria instantàniament al deixar d'aguantar l'equilibri de la motocicleta", criteri que, malgrat provingui d'un perit de part, aquesta Sala considera raonable.

Per totes aquestes raons, entenem que la moto propietat del Sr. R.M.B. no va caure per si sola, sinó que la causa eficient de la seva caiguda va ser la topada que es va produir entre el manillar de la motocicleta propietat del defenent i el mirall retrovisor de la de l'agent que va ser prou fort com per desequilibrar-la, no existint cap prova de que aquesta caiguda vingués propiciada per una defectuosa col·locació del cavallet.

V.- En desestimar-se el recurs procedeix imposar les costes del mateix a la part recurrent de conformitat amb allò que disposa el Codi 7,51,5.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal del Sr. J.L.H. i la companyia "M." contra la Sentència dictada per l'Hble. Batlle en data 3 de novembre del 2015, que CONFIRMEM íntegrament, imposant les costes d'aquesta alçada a la part recurrent.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-